

LAUREACI KONKURSU

**NIEZWYKŁA SZANSA
DLA ZWYKŁYCH LUDZI**

**NAJLEPSZE PROJEKTY
EUROPEJSKIEGO
FUNDUSZU SPOŁECZNEGO
NA DOLNYM ŚLĄSKU**

**NAJLEPSZE PROJEKTY EFS
NA DOLNYM ŚLĄSKU**

**LAUREACI KONKURSU
„NIEZWYKŁA SZANSA
DLA ZWYKŁYCH LUDZI
- NAJLEPSZE PROJEKTY EFS
NA DOLNYM ŚLĄSKU”**

WROCŁAW 2015

Wydawca:
Departament Funduszy Europejskich
Urząd Marszałkowski Województwa Dolnośląskiego

Projekt, skład i druk:
Agencja Wydawnicza ARGİ s.c.
www.argi.pl

Zdjęcia:
Wojciech Małkiewicz
Str. 39 - Wykorzystaj swój talent - Polkowice - Marcin Furmann

Publikacja powstała na podstawie materiałów przygotowanych przez
Beneficjentów, którym dziękujemy za pomoc i współpracę.

© Copyright by Departament Funduszy Europejskich
Urząd Marszałkowski Województwa Dolnośląskiego 2015

Publikacja bezpłatna, współfinansowana ze środków Unii Europejskiej w ramach
Europejskiego Funduszu Społecznego

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

**DOLNY
ŚLĄSK**

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Szanowni Państwo,

Dolny Śląsk w ciągu ostatniej dekady zrobił duży krok naprzód. Z satysfakcją mogę powiedzieć, że odnieśliśmy sukces. Dzięki efektywnemu wykorzystywaniu środków europejskich zapewniłyśmy naszemu regionowi ciągły i konsekwentny rozwój. Miliardy złotych przeznaczone na inwestycje w infrastrukturę drogową i kolejową, nowe miejsca pracy, szkolenia zawodowe, sport, placówki medyczne, nowoczesne technologie czy naukę znacznie podniosły komfort i standard życia mieszkańców Dolnego Śląska. Trudno wskazać chociażby jedno miejsce na mapie naszego regionu, gdzie nie zaobserwowalibyśmy pozytywnych skutków wydatkowania funduszy unijnych.

Na łamach niniejszego albumu przedstawiamy laureatów konkursu „Niezwykła szansa dla zwykłych ludzi – Najlepsze Projekty EFS na Dolnym Śląsku”. Nagrodzone projekty są najlepszym przykładem zachodzących zmian w województwie dolnośląskim. Za każdym z tych skutecznie realizowanych działań kryją się indywidualne historie ludzi, którzy dzięki Programowi Operacyjnemu Kapitał Ludzki odnieśli sukces.

Tempo rozwoju Dolnego Śląska zdecydowanie przyspieszają działania realizowane w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego. W nadchodzącej perspektywie budżetowej nadal będziemy efektywnie wykorzystywać fundusze europejskie. W ramach RPO na lata 2014–2020 wywalczyliśmy ponad 9 miliardów złotych. Przeznaczymy je na rozwój innowacyjnej gospodarki, wsparcie dla lokalnych przedsiębiorców, edukację, nowoczesną służbę zdrowia oraz powstanie nowych miejsc pracy.

Zapraszam serdecznie do lektury.

Z wyrazami szacunku

Cezary Przybylski

A handwritten signature in blue ink, which appears to be 'C. Przybylski', written over a light blue rectangular background.

Marszałek Województwa Dolnośląskiego

NIEZWYKŁA SZANSA DLA ZWYKŁYCH LUDZI, CZYLI JAK WYKORZYSTALIŚMY PONAD 2 MLD ZŁOTYCH?

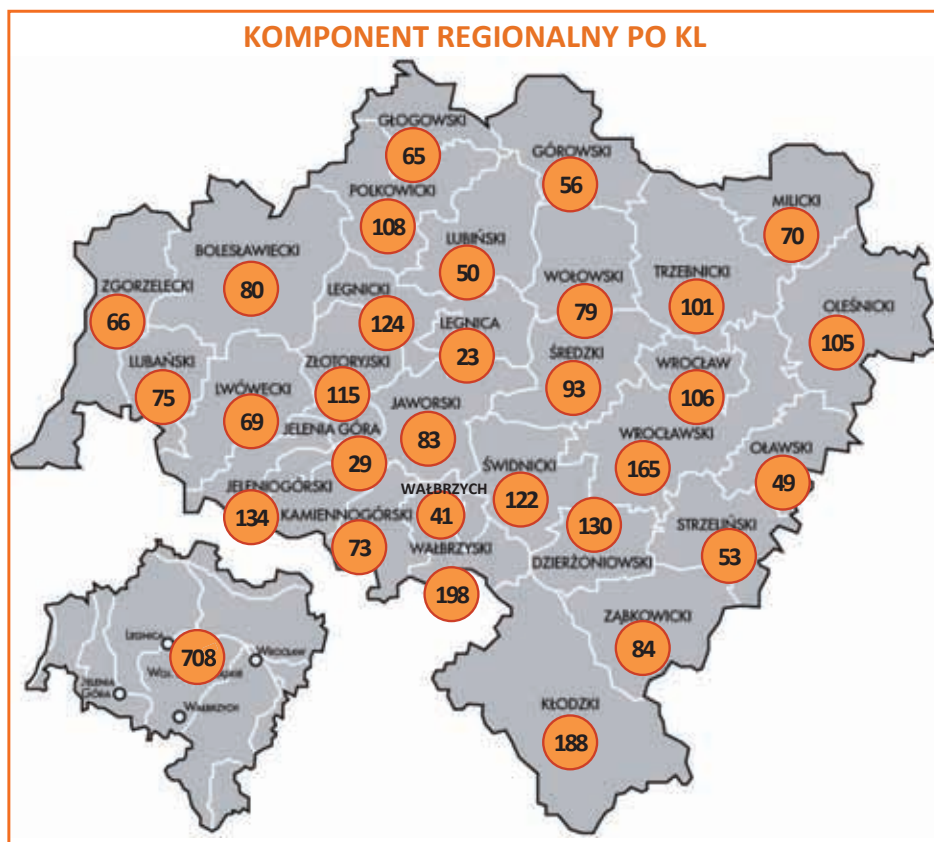
Aktywizacja osób bezrobotnych, rozwój ekonomii społecznej, wsparcie osób znajdujących się w trudnej sytuacji, zwiększenie poziomu wykształcenia, ułatwienie rozpoczęcia własnej działalności gospodarczej to tylko niektóre działania w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, na które Dolny Śląsk otrzymał w latach 2007–2013 około 511 mln Euro, czyli blisko 2 mld 134 mln zł.

PROJEKTY W LICZBACH

Na mapce przedstawiamy informacje dotyczące ogólnej liczby projektów realizowanych w poszczególnych powiatach w komponentie regionalnym PO KL (w tym również projektów zakończonych).

W przypadku, gdy realizacja projektu obejmuje więcej niż jeden powiat, dany projekt został wykazany na mapce przy każdym z powiatów, w którym jest realizowany. Dlatego liczba miejsc realizacji może być wyższa od liczby podpisanych umów.

Na mniejszej mapce podana jest liczba projektów, które obejmują swoim zakresem całe województwo.

Prezentujemy wybrane efekty programu:

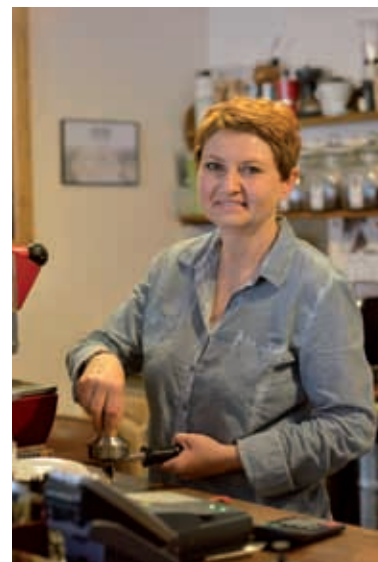
PRIORYTET VI RYNEK PRACY OTWARTY DLA WSZYSTKICH

Obszar: Zatrudnienie.

Podpisano **300** umów o dofinansowanie na kwotę prawie **878 mln zł.**

Ponad **16,4 tys. osób** otrzymało dotacje na rozpoczęcie własnej działalności gospodarczej, dzięki którym stworzyły one miejsca pracy dla siebie oraz dla dodatkowych osób.

Ponad **78,2 tys. osób bezrobotnych** zakończyło udział w projektach dotyczących aktywizacji zawodowej (m.in.: podnoszenie i zmiana kwalifikacji zawodowych, warsztaty oraz szkolenia, wsparcie psychologiczno-doradcze, pośrednictwo pracy, poradnictwo zawodowe, staże i praktyki zawodowe, subsydiowane zatrudnienie, upowszechnianie alternatywnych i elastycznych form zatrudnienia i metod organizacji pracy, dotacje i pożyczki na rozpoczęcie działalności gospodarczej).

PRIORYTET VII PROMOCJA INTEGRACJI SPOŁECZNEJ

Obszar: Integracja i ekonomia społeczna.

Podpisano **470** umów o dofinansowanie na kwotę blisko **442 mln zł.**

Ponad **1,1 tys.** podmiotów ekonomii społecznej otrzymało wsparcie.

Ponad **13,2 tys.** osób otrzymało wsparcie za pośrednictwem instytucji wspierających ekonomię społeczną.

Powstało **35** spółdzielni socjalnych.

Ponad **26,3 tys.** osób zostało objętych kontraktami socjalnymi w ramach realizowanych projektów.

PRIORYTET VIII REGIONALNE KADRY GOSPODARKI

Obszar: Adaptacyjność.

Podpisano **474** umowy o dofinansowanie na kwotę prawie **469 mln zł**.

Ponad **15 tys.** przedsiębiorstw objęto wsparciem szkoleniowym.

538 doktorantów otrzymało stypendia naukowe.

Ponad **1,9 tys.** osób ze środowiska akademickiego otrzymało wsparcie w zakresie rozpoczynania działalności gospodarczej typu spin off i spin out.

Prawie **66,5 tys.** pracowników, w tym prawie **9,5 tys. osób w wieku 50+** zakończyło udział w projektach szkoleniowych.

Źródło: SMT Software

PRIORYTET IX ROZWÓJ WYKSZTAŁCENIA I KOMPETENCJI W REGIONACH

Obszar: Edukacja.

Podpisano **1 433** umowy o dofinansowanie na kwotę ponad **563 mln zł**.

279 publicznych szkół zawodowych zostało objęte projektem systemowym *Modernizacja kształcenia zawodowego na Dolnym Śląsku* (dwie edycje).

6 181 dzieci w wieku 3-5 lat z obszarów wiejskich chodziło do przedszkola.

315 placówek wychowania przedszkolnego otrzymało pomoc finansową.

614 szkół (98% szkół podstawowych z terenu woj. dolnośląskiego) objęto projektem systemowym *Indywidualizacja procesu nauczania uczniów klas I – III*.

1 589 szczególnie uzdolnionych uczniów w trudnej sytuacji materialnej otrzymało stypendia.

W **789** szkołach kształcenia ogólnego zrealizowano programy rozwojowe, w tym **402** z obszarów miejskich i **387** z obszarów wiejskich.

„KOBIETA + BIZNES = SUKCES”

Studio projektowania i aranżacji wnętrz, klubokawiarnia, usługi fotograficzne i kosmetyczne, doradztwo podatkowe – to niektóre z firm założonych przez mieszkanki gminy Polkowice, uczestniczki projektu „Kobieta + biznes = sukces”. W taki właśnie sposób środki z Europejskiego Funduszu Społecznego wsparły inicjatywy zmierzające do tworzenia nowych miejsc pracy oraz budowy postaw kreatywnych, służących rozwojowi przedsiębiorczości i samozatrudnienia w tej gminie.

uczestniczka projektu

Projekt był skierowany do piętnastu nieaktywnych zawodowo kobiet mieszkających w gminie Polkowice. Panie wzięły udział w cyklu szkoleń i warsztatów, które przygotowały je do założenia i prowadzenia własnej działalności gospodarczej. Czternaście osób z najlepszymi biznesplanami otrzymało bezwrotne dotacje w wysokości do 30 tysięcy zł.

— *Projekty dotyczące aktywizacji i wsparcia rynku pracy to takie „małe wielkie” sukcesy naszych mieszkańców. Projekt „Kobieta + biznes = sukces” skierowaliśmy do przedsiębiorczych, młodych polkowiczank powracających na rynek pracy. I dziś widzimy beneficjentki w roli bizneswoman, które spełniły swoje marzenia o założeniu firmy i dały zatrudnienie nie tylko sobie, ale również utworzyły nowe miejsca pracy – cieszy się Wiesław Wabik, burmistrz Polkowic.*

Burmistrz Polkowic Wiesław Wabik

Uczestniczki mogły też otrzymać dodatkowe wsparcie w wysokości do 1 300 zł w formie comiesięcznych dotacji przez pierwsze pół roku działalności (z możliwością przedłużenia na kolejne sześć miesięcy dla pięciu uczestniczek). Panie korzystały również z bezpłatnego prawno-podatkowego doradztwa biznesowego.

Dzięki realizacji projektu powstała m.in. klubokawiarnia „Magiel”, chętnie odwiedzana przez polkowiczank.

— *Wsparcie, które otrzymałam, pomogło mi w rozpoczęciu działalności. Bez niego byłoby trudniej – przyznaje właścicielka „Magla”, Dorota Kita. – Gmina przyznając mi pieniądze przyczyniła się do tego, że w Polkowicach*

powstało klimatyczne miejsce, w którym mieszkańcy mogą miło spędzić czas.

— *Dotacja ułatwiła realizację moich planów. Założyłam firmę zajmującą się projektowaniem i aranżacją wnętrz. Dzięki wsparciu mogłam kupić niezbędne wyposażenie firmy.*

Katarzyna Rotko, właścicielka „Colors&Design”.

— *Udział w projekcie pozwolił mi na zakup niezbędnego oprogramowania i sprzętu, dzięki czemu mogłam otworzyć działalność gospodarczą już dwa lata temu. Od tego czasu firma rozwija się i pozyskuje coraz więcej klientów, a ja spełniam się zawodowo.*

Olga Bylińska-Woźniak, szefowa firmy „Solutions” prowadzącej działalność rachunkowo-księgową oraz doradztwo podatkowe.

Informacje o projekcie

Kobieta + biznes = sukces

I miejsce w konkursie
w Priorytecie VI Rynek pracy

Beneficjent: Gmina Polkowice

Okres realizacji:
7.11.2011-30.06.2013

uczestniczka projektu

KONKURENCYJNI, NOWOCZEŚNI, SKUTECCZNI

– Udział w tym projekcie stał się początkiem lawiny pozytywnych zmian w życiu osób z niepełnosprawnością intelektualną – cieszy się Grażyna Prusisz, koordynatorka projektu. – Zaczęli poważnie myśleć o swojej samodzielności. Nie przeraża ich już samodzielna wyprawa autobusem do pracy, apteki czy banku. Najbardziej dostrzega to najbliższe otoczenie. Rodzice z podziwem opowiadają, jak ich niepełnosprawne, dorosłe dzieci zmieniają się pod wpływem pracy. I nawet, jeśli krótko popracują, to w pamięci pozostaje ślad przeżycia czegoś niesamowitego, co niejednokrotnie budzi apetyt na poszukiwanie zajęcia na dłużej.

uczestniczka projektu

W projekcie zastosowano model wsparcia „zatrudnienia wspomaganego” opartego na procesie: Zatrudnić – Wyszkolić – Utrzymać zatrudnienie. Kluczową rolę odgrywa w nim trener pracy, który współpracuje z doradcą zawodowym i psychologiem. Jednym z podstawowych warunków powodzenia jest właściwe dopasowanie osoby z niepełnosprawnością intelektualną do rodzaju pracy pod względem umiejętności i zainteresowań oraz do fizycznego i społecznego otoczenia. Uczestnikami projektu było 81 osób z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu od lekkiego po znaczny, nieaktywnych zawodowo i zagrożonych wykluczeniem społecznym. 80% z nich nigdy nie pracowało.

— *Osoby z niepełnosprawnością intelektualną są zazwyczaj słabo zorientowane w realiach pracy. Nie rozumieją konieczności zarabiania pieniędzy, bo dotychczas wszystkie ich potrzeby zaspakajali rodzice – wyjaśnia Michalina Małagowska, trener pracy. – Tłumaczenie, że może warto pomyśleć o przyszłości, oszczędzić, nie zawsze działa w przypadku osób z trudnościami w abstrakcyjnym myśleniu. Trudno zmotywować kogoś, kto większość swojego życia spędził w domu, aby wziął los w swoje ręce.*

W przeważającej większości niepełnosprawni nie usamodzielniają się i żyją przy rodzinach.

— *Lęk przed nowym i brak wiary w swoje umiejętności nie rzadko „pielęgnowany” jest przez nadopieczonych rodziców. – tłumaczy Magdalena Agaciak, pedagog. – Najważniejsze, aby pokazać, że niepełnosprawność intelektualna nie wyklucza z życia społecznego.*

Brak wiary w możliwość zawodowej realizacji, obawy, że dziecko będzie w pracy wykorzystane lub nie zostanie zaakceptowane, brak zainteresowania współpracą, strach przed utratą świadczeń społecznych to główne bariery leżące po stronie rodziców i opiekunów.

— *Wchodziliśmy w to przedsięwzięcie pełni obaw, m.in. o bezpieczeństwo naszych dorosłych dzieci, ich negatywne postrzeganie, brak akceptacji przez otoczenie czy nieradzenie sobie w nowej sytuacji. To wynikało głównie z naszej nadopieczności – nie ukrywa Jadwiga Paliga, przewodnicząca Koła w Głogowie.*

— *Bałam się, czy staż, nowe obowiązki i otoczenie nie będą ponad siły syna – potwierdza matka 41-letniego Roberta. – Przy pomocy trenera syn wdrożył się do pracy, stał się odpowiedzialny i obowiązkowy. Były też trudne momenty, kiedy trzeba było wiele rozmów i motywacji. Dzisiaj syn chce pracować i czuć się potrzebnym. Uwierzyłam w jego możliwości. Dla nas rodziców jest to bardzo ważne, bo nasze dzieci są doceniane.*

uczestnik projektu

Stereotypowe postrzeganie osób z niepełnosprawnością intelektualną przez pracodawców to kolejny problem, ponieważ ryzyko niekorzystnego pierwszego wrażenia bywa bardzo wysokie. Dlatego w projekcie znalazły się m.in. warsztaty z autoprezentacji oraz kompetencji kluczowych. Przy wsparciu psychologa i pedagoga uczestnicy projektu uczyli się różnych ról, np.: osoby poszukującej pracy, pracownika, kolegi z pracy czy klienta w sklepie.

Zorganizowane szkolenia zawodowe najczęściej były związane z prostymi pracami takimi jak pomoc ogrodnika, pomoc kuchenna, pokojowa, pracownik gospodarczy czy magazynier. Każdy z uczestników podczas szkolenia i trzymiesięcznego stażu mógł liczyć na wsparcie trenerów pracy.

— *Nasi podopieczni preferują czynności łatwe i powtarzalne, np.: zamykanie, grabienie, wywożenie śmieci – wyjaśnia jeden z trenerów pracy. – Lubią otrzymywać proste komunikaty. Mają różne nawyki, nie zawsze akceptowalne przez społeczeństwo. Ale to naszym zadaniem jest niwelować te zachowania, oczywiście w miarę możliwości. Musimy być ich adwokatem, łącznikiem, przyjacielem, nauczycielem i terapeutą.*

W pierwszym miesiącu każdy ze stażystów miał szkolenie stanowiskowe w swoim docelowym miejscu zatrudnienia. Nauka obowiązków została podzielona na etapy. Później trener przechodził od stałego wsparcia do okresowego monitoringu, który służył rozwiązywaniu bieżących problemów lub kontroli jakości wykonanej pracy.

— *Widzę duże postępy u pani Agnieszki i pana Łukasza – stwierdza Lech Ptak, właściciel restauracji. – Do każdego trzeba podchodzić indywidualnie. Według mnie nie ma ludzi, którzy są w pełni, w 100% sprawni intelektualnie, bo też nikt nie wie, co te 100% tak do końca oznacza.*

— *Na początku nie byliśmy przekonani, ale gdy dowiedziałem się, że stażystka przyjdzie z trenerem pracy, zgodziłem się – opowiada Eugeniusz Smoliński, właściciel hurtowni. – Potraktowałem to jako „dodatek” do mojej działalności społecznej. Pani pracuje u nas już*

uczestniczka projektu

4 lata: sprząta, rozkłada towar i wykonuje proste prace biurowe. Jest lubiana przez wszystkich. Po kilkuletniej współpracy wiem, że jeżeli jest to osoba polecana do zatrudnienia ze wsparciem trenera, to jak najbardziej jestem na tak.

— *Mieliśmy obawy – przyznaje Genowefa Hajduk-Baruch, Prezes Zarządu OK. Parku Rodzinnego Centrum Rekreacyjno-Sportowego w Głogowie. – Kiedy Asia przyszła do nas była bardzo nieśmiała, nie potrafiła wykonywać nawet najprostszych czynności. Pomagał jej trener pracy i nauczyła się wszystkiego. Ma problem z zapamiętywaniem kilku zadań naraz, ale nie ma to wpływu na jakość jej pracy. Asia bardzo polubiła sprzątanie i zaczęła je traktować jak swoją pasję, a jeśli pasję łączy się z pracą, to po prostu idealne rozwiązanie. Asia zmieniła się nie do poznania, bardzo wszyscy ją tu lubimy i jest dla nas ważna.*

Z 25 osób zatrudnionych w ramach projektu, 21 pracuje nadal. W Głogowie można ich spotkać m. in. w sklepach, hurtowniach, restauracjach, w parku rozrywki, na parkingu.

— *Ogólnie jako społeczeństwo jesteśmy bardzo nietolerancyjni i krytyczni wobec inności – podsumowuje Michalina Małagowska. – Ale widać, że małymi kroczkami zmienia się nastawianie do pracy osób niepełnosprawnych.*

uczestniczka projektu

Grażyna Prusisz - Koordynator projektu

Informacje o projekcie

Konkurencyjni, nowoczesni, skuteczni - podnoszenie kompetencji i kwalifikacji zawodowych osób z niepełnosprawnością intelektualną

I miejsce w konkursie w Priorytecie VII Integracja

Beneficjent: Polskie Stowarzyszenie na Rzecz Osób z upośledzeniem umysłowym Koło w Głogowie

Okres realizacji:
1.11.2010-31.10.2012

BUDZIMY POTENCJAŁ

Osoby z niepełnosprawnością często pozostają na marginesie życia społecznego. Powód? Wciąż wiele jest barier edukacyjnych, architektonicznych i społecznych. Dlatego Fundacja Eudajmonia zdecydowała się opracować i wdrożyć innowacyjny model wsparcia „Trener Aktywności”. Do projektu zaproszono 31 osób z niepełnosprawnościami z Wrocławia oraz 24 z ich najbliższego otoczenia.

uczestniczka projektu

— *Postawiliśmy sobie za cel zwiększenie aktywności społecznej osób z niepełnosprawnościami – mówi Anna Puławska-Rodzik z Fundacji Eudajmonia. – Filozofia naszego działania to świadczenie pewnego rodzaju usług, dlatego podopiecznych fundacji nazywamy klientami. Nie pomagamy im, nie wyręczamy, a jedynie wspieramy w osiąganiu samodzielności. Wśród uczestników projektu były różne osoby – na wózkach, doświadczające chorób psychicznych, depresji czy fobii. Czasami kilka niepełnosprawności nakładało się na siebie.*

Pięciu trenerów aktywności wspierało osoby z niepełnosprawnościami w wyznaczaniu celów oraz motywowało do pracy nad ich osiągnięciem. Razem określali zasady współpracy, regularnie sprawdzali listę zadań i oceniali czy udało się je wykonać. To było na przykład samodzielne wyjście do urzędu czy zrobienie zakupów.

— *Moja córka od gimnazjum popadła w kłopoty. Widziałam, że coś jest nie tak. Zamykała się w pokoju, nie chciała wychodzić do szkoły. Problem pogłębiał się. Coraz trudniej było jej nawet wyjść do sklepu. Okazało się, że to fobia. Jednak o pomoc było trudno. Nawet specjaliści bagatelizowali problem. Przez przypadek dowiedziałam się o projekcie „Trener Aktywności”. Zapisałam córkę, ale nie była tym zachwycona – mówi mama jednej z uczestniczek. – Nie wierzyłam, ale zmiany naprawdę następowały lawinowo. Myślę, że powodem sukcesu było to, że nikt się nie spieszył i nie poganiał córki. Trener profesjonalnie i kompleksowo współpracował z nami dwiema. Śmiało mogę powiedzieć, że stan córki poprawił się.*

Kluczową rolę w tym innowacyjnym modelu wsparcia odgrywali trenerzy aktywności, którzy towarzyszyli w procesie zmian oraz współpracowali z rodzinami, bliskimi i instytucjami, działającymi na rzecz niepełnosprawnych. Motywowali, doradzali i wspierali w usamodzielnianiu się. W taki sposób, wspólnie z klientem, rozwija się kompetencje zawodowe oraz buduje „gotowość do zatrudnienia”, a w dalszej kolejności – do podjęcia realnej pracy. Trener aktywności pomaga również w odkrywaniu i rozwoju potencjału osoby z niepełnosprawnościami w zakresie tzw. kompetencji miękkich, możliwych do wykorzystania we wszystkich przestrzeniach społecznego funkcjonowania. Istotnym elementem modelu „Trener Aktywności” są usługi wstępne pozwalające na usamodzielnienie: praca z doradcą, szkolenia, wyposażenie w sprzęt.

uczestniczka projektu

Udział w projekcie trwał 12 miesięcy. W sumie udzielono blisko 2,5 tys. godzin indywidualnego wsparcia, 450 godzin wsparcia psychologicznego, 300 godzin doradztwa całozyciowego oraz 640 godzin wsparcia asystenckiego. Dziewięć osób skorzystało z usług rehabilitacyjnych, dwanaście otrzymało sprzęt rehabilitacyjny, a dwadzieścia dwie wzięły udział w szkoleniach zawodowych.

— *Wzrost aktywności społecznej naszych klientów o 60 procent to największy sukces projektu, ale mamy także i inne powody do zadowolenia – trzy osoby podjęły staż, a trzy kolejne znalazły pracę – cieszy się Grzegorz Jucewicz, kierownik projektu.*

Grzegorz Jucewicz - kierownik projektu

Anna Puławska-Rodzic

Informacje o projekcie

Trener aktywności

Projekt wyróżniony w konkursie
w Priorytecie VII Integracja

Beneficjent: Fundacja Eudajmonia

okres realizacji:
1.02.2012-31.01.2015

OD BIERNOŚCI DO AKTYWNOŚCI

Szkolenia, staże i kursy zawodowe, możliwość uzupełnienia wiedzy i kontynuacji nauki od poziomu podstawowego do ponadgimnazjalnego, zajęcia z psychologiem i doradcą zawodowym, opieka asystenta rodziny, grupy wsparcia – to tylko niektóre z propozycji, jakie otrzymali podopieczni Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Wałbrzychu dzięki środkom z Europejskiego Funduszu Społecznego.

Grupę docelową stanowiło 180 mieszkańców Wałbrzycha w wieku aktywności zawodowej, którzy korzystali z pomocy społecznej i byli zagrożeni wykluczeniem społecznym. Wśród nich były m.in. osoby z problemami opiekuńczo-wychowawczymi, bezrobotne, nieaktywne zawodowo, niepełnosprawne, bezdomne, młodzież w wieku od 15 do 30 lat, usamodzielniający się wychowankowie rodzin zastępczych i placówek opiekuńczo-wychowawczych.

prace uczestniczki projektu

uczestniczka projektu i Agnieszka Milke, pracownik MOPS

— Praca z osobami zagrożonymi wykluczeniem społecznym, często pozostającymi bez zatrudnienia przez kilka lat, zaniedbanymi, zaburzonymi i wycofanymi, w pierwszej fazie sprowadza się do bardzo szeroko pojętej edukacji – tłumaczy Grażyna Urbańska, dyrektor MOPS w Wałbrzychu. – Kolejnym etapem jest uspołecznienie – zajęcia z psychologiem, pedagogiem i terapeutą. Przemiana wewnętrzna, wzrost poczucia własnej wartości i akceptacja siebie to kolejne niewymierne, ale bardzo ważne korzyści z udziału w projekcie, które sygnalizowali nam uczestnicy. Ostatnim etapem jest zdobycie nowych umiejętności i kwalifikacji zawodowych. Dlatego założyliśmy, że w projekcie zastosujemy wszechstronne i jednocześnie indy-

widualne wsparcie dla uczestników. Staraliśmy się pracować na wielu płaszczyznach, nie ograniczając się tylko i wyłącznie do deficytów zawodowych, ale również osobowościowych i społecznych.

Warsztaty „Akademia Rodzica” to przykład praktycznego rozwiązania konkretnych problemów, które uwydatniły się w trakcie trwania projektu. Jedną z grup docelowych stanowiły rodziny z problemami opiekuńczo-wychowawczymi, które nie radziły sobie także z prowadzeniem gospodarstw domowych.

— Zorganizowaliśmy zajęcia z ginekologiem, ponieważ wiedza uczestniczek na temat antykoncepcji i profilaktyki w zakresie zdrowia kobiety była znikoma, czego efektem były niechciane ciążę, choroby przenoszone drogą płciową oraz zbyt późna wykrywalność chorób nowotworowych. Dużym problemem był też młody wiek matek i wielodzietność. Jedna z nich w wieku 25 lat miała dziewięcioro dzieci, a inna 21-letnia – czworo – tłumaczy Ewa Guzik, koordynatorka VI edycji projektu.

Konieczne były również zajęcia z pediatrą, ponieważ matki zaniedbywały szczepienia i badania profilaktyczne dzieci. Panie spotkały się także z ratownikiem medycznym ponieważ większość z nich nie wiedziała, jak zareagować, kiedy dziecko ulegnie wypadkowi, nie potrafiły udzielić pierwszej pomocy czy przeprowadzić reanimacji.

Inne zajęcia – z dietetykiem – zorganizowano, ponieważ uczestniczki projektu z uwagi na trudną sytuację finansową stosowały nieodpowiednią dietę i nie wiedziały, że przekłada się to na otyłość lub niedowagę dzieci i całych rodzin.

uczestniczka projektu

festyn rodzinny czerwiec 2015

— Po raz pierwszy organizowaliśmy staże zawodowe, które zakończyły się dużym sukcesem. Współpracowaliśmy z dziesięcioma pracodawcami, był to m.in.: Zamek Książ w Wałbrzychu, EMPiK Sp. z o.o., Schiever Polska Sp. z o.o., Urząd Miejski w Wałbrzychu, do których skierowaliśmy 24 osoby – opowiada Katarzyna Wojnicka, doradca ds. osób niepełnosprawnych.

— Byłam zarejestrowana jako osoba bezrobotna, bez prawa do zasiłku – mówi Marzena Pszczółkowska, jedna z osób, która odbywała staż w Urzędzie Miejskim w Wałbrzychu. – Kiedy mi zaproponowano udział w projekcie, chętnie się zgodziłam. Poszłam na staż zawodowy w Urzędzie Miejskim w Wałbrzychu, w biurze inwestycji. Teraz pracuję, jestem osobą aktywną, mam kontakt z ludźmi.

Ewa Guzik - Koordynatorka VI edycji projektu

W ramach projektu zrealizowano także Program Aktywności Lokalnej „Moja Szansa”, skierowany do mieszkańców sześciu ulic śródmieścia Wałbrzycha – ze szczególnym uwzględnieniem środowisk zagrożonych wykluczeniem społecznym. Zorganizowane spotkania, konsultacje, debaty i imprezy o charakterze kulturalnym, sportowym, ekologicznym i turystycznym obejmowały również edukację społeczną i obywatelską.

Przeprowadzono też działania środowiskowe, obejmujące uczestników projektu oraz osoby z ich najbliższego otoczenia. Było to m.in. sprzątanie i upiększanie miejsc zamieszkania pod hasłem „Kolorowe podwórka”, spotkania międzypokoleniowe, rajdy, festyny integracyjne i warsztaty plastyczne.

Dużym i nowym wyzwaniem było włączenie do grupy docelowej 45 osób niepełnosprawnych, które aktywnie i z zaangażowaniem uczestniczyły w zajęciach oraz działaniach środowiskowych.

— Widzimy efekty, jakie przynosi realizacja projektu – cieszy się Katarzyna Wojnicka. – Pracujemy nad zmianą panującego w Wałbrzychu stereotypu klienta MOPS – z leniwego, roszczeniowego i nastawionego na otrzymywanie zasiłków, na zmotywowanego do pracy, zaangażowanego i rzetelnie pracującego. Wśród lokalnych pracodawców panuje już opinia, że uczestnicy projektu kierowani na staż, są do niego przygotowani merytorycznie.

Informacje o projekcie

Od bierności do aktywności

Projekt wyróżniony w konkursie w Priorytecie VII Integracja

Beneficjent: Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Wałbrzychu

Okres realizacji:
projekt systemowy realizowany w latach 2008-2015

WIELKA NAUKA – WIELKA SZANSA DLA DOLNOŚLĄSKICH PRZEDSIĘBIORCÓW

Spotkanie nauki i biznesu z odwagą, profesjonalizmem oraz innowacyjnością jest idealną receptą na rozkwit polskiej i światowej technologii. Nagrodzony projekt promował polską myśl technologiczną w Ośrodkach Wielkiej Nauki tzw. Big Science (m.in. Europejskiej Organizacji Badań Jądrowych CERN, projekcie budowy Eksperymentalnego Reaktora Termonuklearnego ITER, projekcie budowy Lasera na Swobodnych Elektronach XFEL w DESY). Jego efektem było nawiązanie współpracy przez dolnośląskie firmy przy realizacji największych na świecie projektów naukowych.

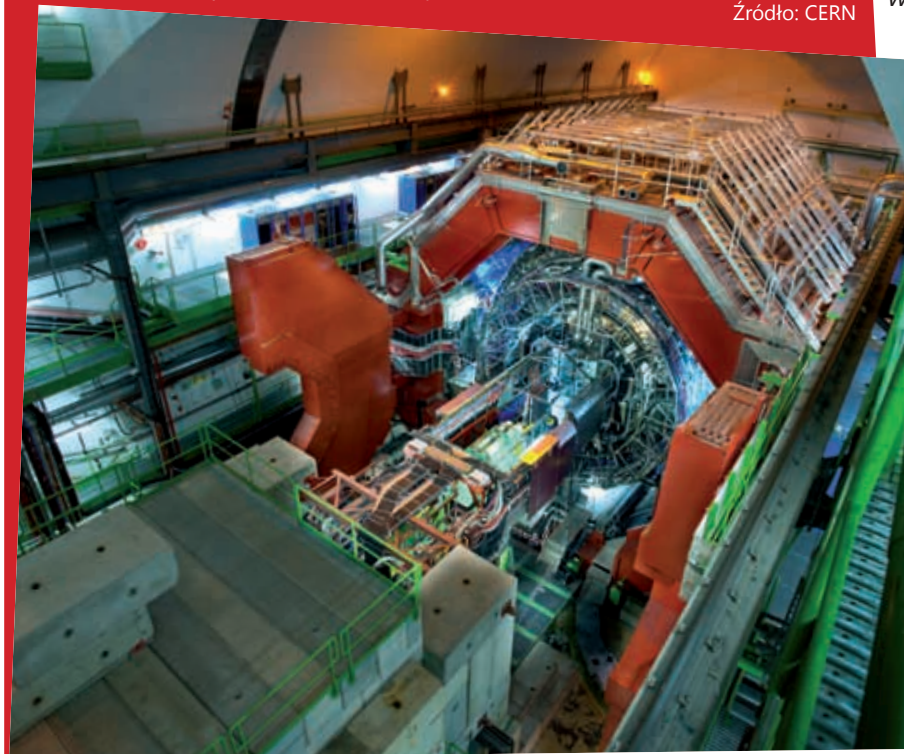
– Najistotniejszą zmianą osiągniętą dzięki realizacji projektu było przyznanie trzech innowacyjnych zleceń przedsiębiorcom dolnośląskim – mówi Marek Winkowski, Wiceprezes Zarządu WPT S.A. – Nowe kontakty otworzyły drogę do dalszej międzynarodowej współpracy z przedsiębiorcami i naukowcami nie tylko na rynku CERN czy ITER, ale także z innymi podobnymi ośrodkami badawczo-rozwojowymi.

Projekty Big Science stały się rynkiem zbytu najbardziej zaawansowanych technologii XXI wieku. Mieszcząca się w Genewie, Europejska Organizacja Badań Jądrowych CERN jest największym na świecie laboratorium fizyki wysokich energii. To tu powstała pierwsza na świecie strona www, a naukowcy ogłosili odkrycie „boskiej cząstki”. ITER (Międzynarodowy Eksperymentalny Reaktor Termonuklearny) jest drugim, po Międzynarodowej Stacji Kosmicznej, najdroższym eksperymentem naukowym na świecie. Jego zadaniem jest pokazanie, że możliwa jest produkcja energii z fuzji jądrowej na wielką skalę. XFEL to kolejny przykład międzynarodowego przedsięwzięcia – stworzenia rentgenowskiego lasera. Dzięki niemu będzie można badać struktury wirusów, czy filmować reakcje chemiczne w trybie rzeczywistym. Projekty te łączą wielomiliardowe budżety i międzynarodowa współpraca. Budżet CERN wynosi ponad 4 miliardy złotych rocznie. Laser XFEL kosztować będzie 1,1 miliarda euro, a budżet ITER przekracza 13 miliardów euro! Największe światowe koncerny zabiegają o prestiżowe zamówienia dla CERN-u czy ITER-a. Dzięki Wrocławskiemu Parkowi Technologicznemu coraz więcej takich zamówień trafia do polskich przedsiębiorstw.

— *Wielki Zderzacz Hadronów w CERN został wyłączony na dwa lata i poddany gruntownej renowacji. Budowa ITER dopiero się rozpoczęła i potrwa jeszcze dobrych kilka lat. To idealny czas, aby Polacy przedstawili swoje oferty – zachęca Sylwia Wójtowicz z Wrocławskiego Parku Technologicznego, kierownik projektu i łącznik przemysłowy z ITER.*

Współpracę przy największych projektach naukowych ułatwia działający w WPT Punkt Kontaktowy, który powstał w ramach projektu.

Detektor ALICE (ang. A Large Ion Collider Experiment), jeden z detektorów przy Wielkim Zderzaczu Hadronów (LHC) w CERN.
Źródło: CERN

— *Oferujemy profesjonalną pomoc w nawiązaniu współpracy z międzynarodowymi laboratoriami – mówi Sylwia Wójtowicz. – Monitorujemy zamówienia ogłaszane przez organizacje badawcze, wyszukujemy potencjalnych polskich realizatorów, a przedsiębiorcy mogą także liczyć na wsparcie przy transferze technologii lub tworzeniu konsorcjów z firmami z innych krajów. Przy realizacji wielkich projektów potrzebna jest odpowiednia infrastruktura. Trzeba np. wybudować budynki, wyposażać je i dostarczyć specjalistyczne urządzenia. Niezbędne są kompetencje praktycznie ze wszystkich branż przemysłu, nie tylko tego supernowoczesnego. Chcemy, aby jak najwięcej wykonawców pochodziło z Polski.*

Projekt zrealizowano we współpracy z Gminą Wrocław i firmą TECHTRA. W ramach projektu zorganizowano seminaria dotyczące współpracy z ośrodkami Wielkiej Nauki, a prelegentami byli m.in. przedstawiciele Europejskiej Organizacji Badań Jądrowych CERN czy organizacji Fusion for Energy, realizującej projekt budowy największego na świecie reaktora termojądrowego ITER. Odbyły się także spotkania dolnośląskich przedsiębiorców z przedstawicielami takich firm jak Astrium, Grupa M+W, Cosylab czy Dockweiler. Promowano też potencjał przemysłu i nauki Dolnego Śląska na międzynarodowych konferencjach, m.in. we Francji, Belgii, Monako i Hiszpanii.

— *Sukces projektu nie byłby możliwy, gdyby nie współpraca i otwartość przedsiębiorców i naukowców na nowe wyzwania, które często wymagały dużego zaangażowania i wiary w swoje możliwości* – podsumowuje Janina Woźna, dyrektor Biura Rozwoju Gospodarczego Urzędu Miejskiego Wrocławia.

Na www.big-science.pl można zarejestrować swoją firmę, a WPT pomaga rozpocząć współpracę z Big Science.

Więcej informacji o projekcie i Ośrodkach Big Science na stronie www.big-science.pl.

Marek Winkowski - Wiceprezes WPT

Budowa Międzynarodowego Eksperymentalnego Reaktora Termojądrowego, sierpień 2013. Źródło: ITER

Informacje o projekcie

Wielka Nauka - kolejny etap procesu transferu technologii

I miejsce w konkursie w Priorytecie VIII Adaptacyjność

Beneficjent:
Wrocławski Park Technologiczny S.A.,
Gmina Wrocław i firma TECHTRA

okres realizacji:
1.01.2012-31.12.2013

DOLNOŚLĄSKA PRZEDSIĘBIORCZOŚĆ AKADEMICKA

Przygotowanie wyspecjalizowanych kadr do prowadzenia przedsiębiorczości akademickiej typu spin-out¹ i spin-off², a tym samym wsparcie innowacyjnej gospodarki w regionie - to cele, które przyświecały autorom projektu Dolnośląska Przedsiębiorczość Akademicka.

– Od dawna mamy kontakty ze środowiskiem biznesu i akademickim – mówi Urszula Kurowska-Dubak, prezes firmy Prymus. – Mieliliśmy wiele sygnałów od przedsiębiorców, studentów i młodej kadry naukowej, którzy zaczęli funkcjonować na rynku pracy, że często mają pomysły na własny biznes, ale nie wiedzą, jak je zrealizować i jak kierować własną firmą.

W projekcie wzięło udział sześćdziesiąt osób – 35 kobiet i 25 mężczyzn. Byli to studenci, doktoranci, młodzi pracownicy naukowcy oraz absolwenci szkół wyższych, zamieszkali, kształcący się i/lub pracujący na Dolnym Śląsku. Reprezentowali następujące kierunki studiów: prawo, ekonomię, biotechnologię oraz nauki przyrodnicze, techniczne, medyczne i informatyczne.

– Projekt powstał na podstawie naszych doświadczeń – wyjaśnia Urszula Kurowska-Dubak. – Realizacja takich przedsięwzięć opiera się przede wszystkim na bardzo dobrym rozeznaniu rynku, analizie potrzeb potencjalnych uczestników i dopasowaniu do nich proponowanego szkolenia, takim „uszcium na miarę”

¹ Spin out – nowe przedsiębiorstwo, które zostało założone przez co najmniej jednego pracownika instytucji naukowej lub badawczej (co najmniej ze stopniem naukowym doktora), studenta lub absolwenta uczelni w celu komercjalizacji innowacyjnych pomysłów lub technologii.

² Spin off – przedsiębiorstwo powstałe poprzez wydzielenie się z jednostki macierzystej, którego celem jest komercjalizacja wiedzy naukowej i technologii. Jest to element przedsiębiorczości akademickiej. Wyróżnia się firmy spin off powstałe jako jednostki wydzielone z korporacji w celu realizacji konkretnego projektu technologicznego oraz wydzielone z placówek naukowych, których celem jest komercjalizacja technologii i transfer wiedzy

Kompleksowe wsparcie obejmowało szkolenia przeprowadzone metodą tradycyjną, warsztatową oraz w formie e-learning i blended-learning. Wykorzystano m.in. nowoczesne – jak na 2009 rok – metody: Extended DISC, coaching biznesu czy platformę e-learning. W zdobywaniu wiedzy i rozwoju kompetencji niezbędnych do zakładania i utrzymania na rynku firm, które wykorzystują wyniki badań prowadzonych w ośrodkach akademickich, pomagali trenerzy – praktycy zarządzający różnymi podmiotami gospodarczymi, autorzy biznesplanów, twórcy programów szkoleniowych oraz prowadzący seminaria dla menedżerów przedstawiciele sieci Anioły Biznesu. Indywidualne i specjalistyczne analizy pozwoliły zdiagnozować predyspozycje uczestników projektu do prowadzenia działalności gospodarczej. Na ich podstawie stworzono Indywidualny Plan Działania dla każdej osoby. Z kolei analizy trzech zespołów pozwoliły wskazać najsilniejsze przewagi konkurencyjne, które uczestnicy mogli wykorzystać praktycznie w planowaniu własnego biznesu m.in. do utworzenia trafnych planów strategicznych przyszłych firm. Poznanie własnych zasobów oraz skupienie się właśnie na tych zdolnościach i predyspozycjach jest bardzo korzystne dla przyszłych przedsiębiorców. Przeprowadzono indywidualne sesje doradztwa zawodowego oraz superwizję pracy. Uruchomiono czaty oraz fora dyskusyjne, które umożliwiały stały kontakt z trenerami oraz innymi uczestnikami szkoleń, a przede wszystkim – wymianę doświadczeń i prowadzenie dyskusji.

WYPOWIEDZI UCZESTNIKÓW PROJEKTU:

- *Projekt uzmysłowił mi sytuację na rynku oraz jak szybko i często zachodzą na nim zmiany. Uświadomił mi, jak bardzo ważne jest kreowanie własnego wizerunku i budowanie marki, aby pozyskać i utrzymać odpowiednią pozycję. Do tego też konieczne jest sporządzenie własnego biznesplanu, który będzie zawierał punkty dotyczące budżetu, planu działania, czy kontrolingu.*
- *Dzięki udziałowi w projekcie mogłem przekonać się, jak naprawdę wygląda otoczenie prowadzenia firmy i z jakimi problemami spotyka się jej właściciel. Wcześniej nie wiedziałem o niektórych istotnych zagadnieniach z punktu widzenia prowadzenia własnej działalności gospodarczej. Mogłem również w praktyce zmierzyć się z nimi, co bardzo mi się podobało.*
- *Uzmysłowiłem sobie wiele rzeczy, o których czasami nie myśli się, budując swoją firmę, jak na przykład kreowanie swojego wizerunku i marki. W najbliższym czasie chciałbym założyć firmę, dlatego dla mnie to wiedza niezbędna, a może nawet zaowocuje sukcesem w mojej przyszłej branży? Doradcy pomogli mi poukładać moje pomysły w super biznesplan.*
- *Uzmysłowiłem sobie jak rozległa jest ta tematyka i jak specjalistyczna wiedza jest potrzebna, aby poprowadzić własną firmę. Zajęcia z przedstawicielami biznesu pokazały, że nie ma rzeczy niemożliwych.*

Na zakończenie każdy musiał przedstawić swój własny biznesplan. Kilka z nich było na wyjątkowo wysokim poziomie. Wyróżniono:

1. „oO cyst” – z dziedziny biologii, doktorantki Wydziału Medycyny Weterynaryjnej Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu;
2. „detSoft” – z dziedziny software, młodego pracownika naukowego Politechniki Wrocławskiej;
3. „EvenTising” – z dziedziny reklamy, studentki Zarządzania na Wydziale Informatyki i Zarządzania Politechniki Wrocławskiej;
4. „Beauty&Natural” – z dziedziny farmacji, dwóch absolwentek farmacji Akademii Medycznej we Wrocławiu;
5. „EcoCenter” – z dziedziny Internetu, doktorantki Nauk o Polityce, Filozofii i Socjologii, Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Wrocławskiego.

Informacje o projekcie

Dolnośląska Przedsiębiorczość
Akademicka

Projekt wyróżniony w konkursie
w Priorytecie VIII Adaptacyjność

Beneficjent: Prymus sp. z o.o.

Okres realizacji: 1.08.2009-31.10.2010

AKADEMIA SUPER NIANI

Potrafi zmienić się w wróżkę, bawić w berka i zachęcić „niejadka” do obiadu. Zna prawidłowy przebieg rozwoju dziecka, zauważy pierwsze symptomy choroby i ostrzeże przed zagrożeniami. A przede wszystkim – profesjonalna niania zaspokaja i rozwija indywidualne potrzeby oraz zainteresowania dziecka. Przekazanie przyszłym opiekunom najmłodszych takiej wiedzy i umiejętności było celem twórców „Akademii Super Niani”.

– Często słyszeliśmy pytania, czy będziemy organizować kursy na opiekunki do dzieci? I dlaczego nie teraz? – wspomina Zofia Markiewicz, trenerka w projekcie. – Wiele Pań mówiło nam, że mają propozycje pracy jako nianie, ale nie mogą z nich skorzystać, bo nie mają certyfikatów, potwierdzających ich umiejętności. Stąd pomysł na projekt. Zrobiliśmy rozeznanie rynku, które nie tylko potwierdziło zapotrzebowanie na tego typu szkolenie, ale pokazało również pilną potrzebę podniesienia kwalifikacji zawodowych osób już pracujących w zawodzie o obowiązujące standardy m.in. udzielanie pierwszej pomocy, zasady żywienia, wykorzystanie narzędzi ICT w edukacji dzieci.

Do projektu zakwalifikowano 100 kobiet i 5 mężczyzn zamieszkałych i pracujących na Dolnym Śląsku.

Kompleksowe szkolenie objęło 1 337 godzin zajęć. Doświadczeni specjaliści i trenerzy prowadzili m.in. wykłady, ćwiczenia, warsztaty na temat podstaw procesu rozwoju dziecka, opieki, pielęgnacji i odżywiania, pierwszej pomocy przedmedycznej, zdolności interpersonalnych. Kurs ICT dotyczył podstaw obsługi komputera z wykorzystaniem Internetu w praktyce zawodowej opiekunki dziecięcej.

Opinie uczestników potwierdzają trafny dobór zajęć:

— *Sz szczególnie przydatna była wiedza na temat bezpieczeństwa dziecka podczas korzystania z komputera, platformy edukacyjnej oraz dobór oprogramowania i narzędzi przeznaczonych do odpowiedniego wieku dziecka.*

Dla uczestników przygotowano profil osobowościowo-zawodowy, określający predyspozycje i mocne strony w pracy związanej z opieką nad dzieckiem i współpracą z jego rodzicami.

— *Udział w projekcie uświadomił mi, że należy ciągle dokształcać się i że doświadczenie nie zastąpi wiedzy.*

— *Bardzo ciekawa i przydatna wiedza na temat zmiany podejścia do zagadnień pielęgnacji dziecka od 2009 roku, pierwsze przedlekarskie postępowanie z dzieckiem w domu, przypomnienie o szczepieniach, pierwsza pomoc dla dziecka, prezentacja nowej metody mycia dzieci.*

— *Dowiedziałam się o wielu nowościach, o których nie miałam pojęcia i że są tak ważne w wychowaniu dzieci. Dlatego postanowiłam przyprowadzić koleżankę jako kolejną kandydatkę na „super nianię”.*

Wszyscy uczestnicy ukończyli projekt i uzyskali certyfikat „Akademii Super Niani”. Podnieśli poziom posiadanych kwalifikacji lub zdobyli nowy zawód, dzięki czemu stali się bardziej mobilni na rynku pracy. W profesjonalny sposób mogli podjąć się opieki nad dziećmi do 7 lat, umożliwiając ich rodzicom podjęcie lub powrót do pracy zawodowej.

— *Na początku uczestniczki i uczestnicy chcieli dowiedzieć się czegokolwiek nowego, a pod koniec ich samoocena i pewność siebie podniosła się na tyle, że rozpoczęły negocjacje z pracodawcami odnośnie awansów. (...) To największa radość, że praca, którą wykonałam w projekcie, tak szybko przyniosła efekty – cieszy się Agnieszka Domaszczyńska, jedna z prowadzących zajęcia.*

— *Nie należy bać się realizacji nowych pomysłów szkoleniowych, ale koniecznie należy je zweryfikować z rynkiem pracy – radzi przyszłym projektodawcom Piotr Kwitowski, koordynator projektu.*

uczestniczka projektu

Informacje o projekcie

Akademia Super Niani

Projekt wyróżniony w konkursie
w Priorytecie VIII Adaptacyjność

Beneficjent: Fundacja Pro Publico
Bono

Okres realizacji: 1.12.2009-28.02.2011

EDUKACJA – INNOWACJA

Współczesna szkoła musi szukać nowych rozwiązań, które uwzględniają indywidualne potrzeby i możliwości uczniów. Fundacja „Promyk Słońca” w partnerstwie z Gminą Wrocław opracowała innowacyjny model kształcenia na odległość, w którym uczniowie uczą się przez Internet.

Innowacyjny model nauczania był testowany przez rok we Wrocławiu. W eksperymencie wzięło udział 50 uczniów ze szkół podstawowych i gimnazjów: uzdolnionych, z orzeczeniem o potrzebie indywidualnego nauczania oraz trudnościami w nauce. Lekcje odbywały się na platformie edukacyjnej, w czasie rzeczywistym, z zachowaniem kontaktu wzrokowego i słuchowego pomiędzy nauczycielem a uczniami. Nauczyciele pracowali w nowo utworzonym Centrum Nauczania na Odległość, a uczniowie w domach, korzystając z udostępnionych laptopów i tabletów graficznych z piórem elektronicznym. Oprócz lekcji przedmiotowych prowadzone były zajęcia z psychologiem, pedagogiem i terapeutą pedagogicznym. Lekcje odbywały się w dwu- i trzyosobowych grupach, dzięki czemu uczniowie mieli kontakt z rówieśnikami. Dodatkową okazją do spotkań było zaangażowanie dzieci do realizacji dodatkowego, integracyjnego projektu, którego efektem była wystawa grafik „Tożsamość moja”.

— *Agata jest przykładem uczennicy, w przypadku której projekt sprawdził się w stu procentach – mówi Beata Waclawowicz, pedagog w projekcie – Widać, że taka forma komunikacji dodaje jej pewności siebie. Komputer pozwala jej funkcjonować na zajęciach z rówieśnikami na tym samym poziomie. Ograniczenia fizyczne nie mają tu znaczenia, liczy się działanie i pomysłowość.*

Młodzież uczyła się chętniej niż w szkole, bo pracowała wykorzystując technologie, które są dla nich naturalną częścią życia codziennego. Ważna była możliwość uczenia się we własnym tempie, korzystania z szerokiej gamy materiałów, współpracy z rówieśnikami oraz monitorowania na bieżąco swojego stanu wiedzy.

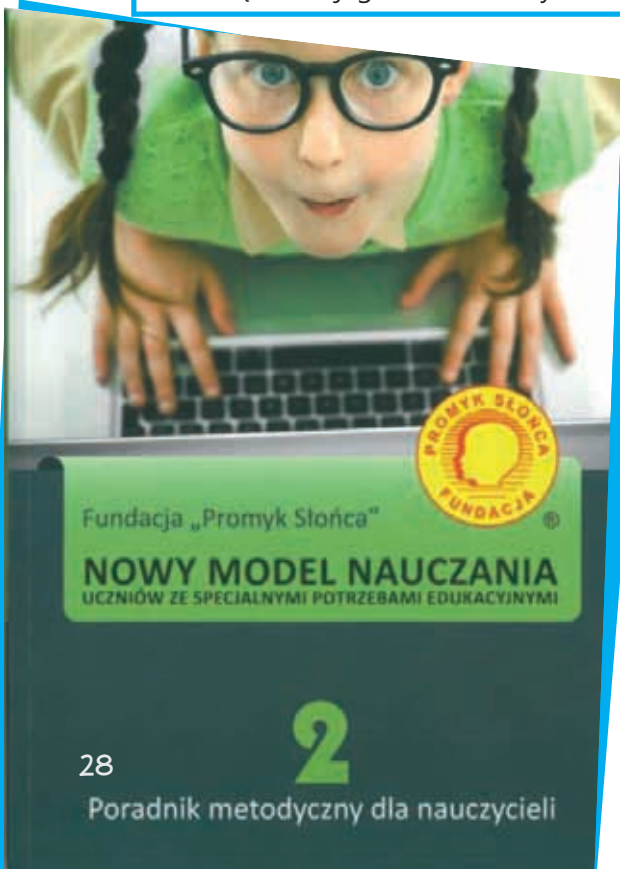
uczestnicy projektu

— *Miałam znacznie więcej możliwości niż w tradycyjnej szkole – mówi jedna z nauczycielek biorących udział w projekcie – Mogłam bez ograniczeń wykorzystywać zasoby Internetu, robić wizualizacje graficzne, wykorzystywać razem z uczniem matematyczne platformy z zadaniami.*

Młodzi ludzie zwracali też uwagę na lepszy kontakt z nauczycielem. Podkreślali, że na platformie mogli zadawać pytania, których nie zadaliby w klasie, przez co czuli się traktowani indywidualnie.

— *Ten projekt to był fantastyczny pomysł, a Unia Europejska dobrze wydała pieniądze dla „Promyka”. Nauczyłem się wiele ciekawych rzeczy od pani psycholog i z chemii. Spotkania z dziećmi to był najistotniejszy moment w projekcie, a czytanie informacji z BBC po angielsku z panem Marcinem to był taki relaks i dobra nauka języka angielskiego. Krótko mówiąc projekt był OK i daję mu ocenę 6+ – podsumowuje Adrian, jeden z uczestników.*

Realizację projektu poprzedziły szczegółowe analizy i diagnozy potrzeb, które miały pomóc w stworzeniu najskuteczniejszej metody wykorzystania nowych technologii w nauczaniu. Zrealizowano też dwie konferencje i publiczną debatę, podczas której konsultowano efekty projektu. Wydano publikację z opisem modelu oraz przykładowymi konspektami zajęć, którą rozesłano do wszystkich jednostek samorządu terytorialnego w Polsce, dostępną nieodpłatnie na stronie projektu

www.cnno.edu.pl. Nowy model nauczania był prezentowany na konferencjach Ministerstwa Edukacji Narodowej i Ośrodka Rozwoju Edukacji, wzbudził uznanie ekspertów Europejskiej Agencji ds. Potrzeb Specjalnych i Edukacji Włączającej, która jego opis umieściła na swojej stronie internetowej jako przykład dobrych praktyk w dziedzinie zastosowania ICT w edukacji.

— *Nauczanie zdalne jest atrakcyjnym rozwiązaniem nie tylko dla osób objętych nauczaniem indywidualnym, ale również dla tych, którzy potrzebują dodatkowego*

wsparcia z uwagi na trudności w nauce czy wybitne uzdolnienia. Atrakcyjna, mało stresująca oraz interaktywna forma kształcenia, w której uczniowie oraz ich potrzeby stoją w centrum uwagi, przekłada się na ich zaangażowanie i wyniki nauczania – podkreśla Anna Grabowska, Dyrektorka Generalna Fundacji „Promyk Słońca”.

Uczniowie wysoko ocenili jakość zajęć prowadzonych według nowego modelu.

— *Po zakończeniu projektu okazało się, że wszystkim nam czegoś brakuje* – mówi Beata Waclawowicz. – *Uczniowie dzwoniли i pytali, kiedy znów będziemy mogli spotkać się w naszej wirtualnej klasie, a my, nauczyciele tęskniliśmy za możliwościami, jakie daje nauczanie przez Internet.*

Dlatego Fundacja postanowiła wykorzystać zdobyte doświadczenia i zastosować model nauczania zdalnego w nowym projekcie „Uczmy się przez Internet” realizowanym do końca czerwca 2015 roku. Obecnie Fundacja jest w trakcie opracowywania kolejnych projektów z wykorzystaniem platformy i modelu nauczania zdalnego.

Elżbieta Szala,
nauczycielka prowadząca zajęcia w ramach projektu

Informacje o projekcie

Nowy model nauczania uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i nauczanych indywidualnie

I miejsce w konkursie w Priorytecie IX Edukacja

Beneficjent: Fundacja Promyk Słońca

Okres realizacji: 2.04.2012-30.05.2014

NOWE PRZEDSZKOLE W GMINIE UDANIN

Przedszkole w Ujeździe Górnym to jedna z najlepszych inwestycji w naszej gminie – twierdzą zgodnie mieszkańcy. Dzięki środkom z Europejskiego Funduszu Społecznego pierwsze samorządowe przedszkole w Gminie Udanin rozpoczęło swoją działalność od stycznia 2011 roku.

– Od początku objęcia swojej funkcji mówiłam o potrzebie uruchomienia przedszkola w naszej gminie – wspomina Teresa Olkiewicz, Wójt Gminy Udanin. – Gdy pojawiła się możliwość uzyskania na ten cel dotacji z Europejskiego Funduszu Społecznego, bez wahania podjęłam starania, aby placówka zaczęła funkcjonować.

Do przedszkola zaczęło uczęszczać 50 dzieci w wieku od 3 do 5 lat. Zajęcia dydaktyczno-wychowawcze prowadziła wykwalifikowana kadra pedagogiczna od poniedziałku do piątku, po dziesięć godzin dziennie. Zatrudniony został także logopeda, instruktor gimnastyki korekcyjnej oraz nauczyciel języka angielskiego. Zakupiono podstawowe meble oraz sprzęt niezbędny do prowadzenia zajęć dydaktycznych w nowoczesny sposób.

dzieci uczęszczające do przedszkola

— *Początki były trudne dla nas wszystkich – opowiada Joanna Kulpińska, nauczycielka. – Dla dzieci, oderwanych na kilka godzin od kochających rodziców, dla rodziców, którzy przeżywali to rozstanie oraz dla nas, nauczycieli próbujących uspokoić płaczącą gromadkę. Ale nasze przedszkole jest tak przytulne, kolorowe i przyjazne, że nie sposób czuć się w nim obco.*

Większość dzieci bardzo szybko oswoiła swoje lęki i tęsknotę za bliskimi. W czasie zabaw zdobywały wiele doświadczeń, rozwijały swoje zdolności i umiejętności.

— *Do przedszkola w Ujeździe Górnym chodziła córka, a teraz syn. Jestem bardzo zadowolona z opieki – opowiada jedna z mam. – Syn codziennie wstaje z uśmiechem, bo „idzie do Pani i do Igorka”. Ważne jest również to, że dzieci uczą się języka. Syn śpiewa w domu piosenki po angielsku, a córka mu pomaga.*

Zorganizowano dwie wycieczki dla dzieci z udziałem rodziców do Teatru Lalek i do ZOO. Wspólne z rodzicami świętowano „Dni Dziecka” i wiele innych uroczystości. Rodzice angażowali się w życie przedszkola, pomagali przy organizacji wszelkich wydarzeń, dbali m.in. o teren wokół przedszkola. Mieli swój udział w zagospodarowaniu placu zabaw, którego wyposażenie zapewniła Gmina poza projektem.

dzieci uczęszczające do przedszkola

dzieci uczęszczające do przedszkola

W ramach wsparcia pedagogicznego dla rodziców zorganizowano warsztaty ze specjalistami – logopedą, psychologiem, pedagogiem i socjologiem.

— *Warto było – cieszy się Teresa Olkiewicz. – Prawidłowy rozwój i radość dzieci, zadowolenie rodziców, nowe miejsca pracy, wykwalifikowana kadra i nowoczesna placówka to tylko niektóre z korzyści. To była słuszna decyzja.*

— *Mamy ogromną satysfakcję, gdy słyszymy od koleżanek ze szkoły podstawowej, że nasze dzieci to „gotowy materiał” do pracy na zajęciach. Dobra opinia o przedszkolu już dawno wyszła poza granice gminy, a swoje dzieci zgłaszają do nas rodzice z innych gmin – z dumą podkreśla Joanna Kulpińska.*

— *Utworzenie przedszkola z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego to prawdziwie „niezwykła szansa dla zwykłych ludzi” – podsumowuje Anna Stefańczyk, koordynator projektu. – Realizacja tak dużego projektu jest ciężką i odpowiedzialną pracą wielu osób, jednak korzyści, jakie ze sobą niesie, przysłaniają wszelki trud.*

Przedszkole funkcjonuje nadal, obecnie chodzi tam 37 maluchów. Poza podstawą programową dzieci uczęszczają na zajęcia z logopedą, z języka angielskiego i na religię. Nadal organizowane są wycieczki i spotkania rodzinne np. z okazji Dnia Babci czy Dnia Dziecka.

dzieci uczęszczające do przedszkola

dzieci uczęszczające do przedszkola

Informacje o projekcie

Nowe przedszkole w Gminie Udanin

Projekt wyróżniony w konkursie w Priorytecie IX Edukacja

Beneficjent: Gmina Udanin

Okres realizacji:
25.10.2010-24.10.2012

Wójt Teresa Olkiewicz i Anna Stefańczyk
- koordynator projektu

EDUKACJA SZANSĄ NA LEPSZE JUTRO

Prawie 1000 godzin zajęć pozalekcyjnych, zmniejszenie bariery w dostępie do terapii – to tylko niektóre korzyści, jakie przyniósł kompleksowy program rozwojowy dla uczniów Zespołu Szkół Specjalnych w Żmigrodzie, mieszkających na obszarach wiejskich powiatu trzebnickiego i w pobliskich małych miasteczkach. Dzięki środkom z Europejskiego Funduszu Społecznego skorzystali ze wsparcia w projekcie „Edukacja szansą na lepsze jutro”.

Wszyscy posiadali zaburzenia rozwojowe i specyficzne trudności w uczeniu się. Były to m.in. zaburzenia mowy, wysoki poziom agresji słownej i fizycznej, problemy emocjonalne, zaburzenia psychiczne i lękowe, ADHD. Na „wejściu” sporządzana była indywidualna diagnoza potrzeb uczniów, a efekty nauczania zostały zmierzone na „wyjściu” z projektu.

Zorganizowano zajęcia dydaktyczno-wyrównawcze z matematyki, języka polskiego i niemieckiego, a także dodatkowe zajęcia z przedmiotów matematyczno-przyrodniczych oraz ICT dla uczniów, którzy chcieli rozwijać swoje umiejętności w tych kierunkach. Uczniom z zaburzeniami komunikacji językowej i specyficznymi trudnościami w uczeniu się zapewniono opiekę pedagogiczno-psychologiczną, zajęcia z logopedą, terapię pedagogiczno-psychologiczną oraz terapię w Sali Doświadczenia Świata.

— *Był to projekt bardzo mocno ukierunkowany na nasze potrzeby – mówi Magdalena Brodala, dyrektorka Zespołu Szkół Specjalnych w Żmigrodzie. – Szkoła nie tylko wzbogaciła zaplecze dydaktyczne, ale zyskała również na prestiżu. Kupiliśmy 10 rowerów, pomoce dydaktyczne, utworzyliśmy Salę Doświadczania Świata, dzięki czemu specjaliści – oligofrenopedagodzy w sposób atrakcyjny prowadzą zajęcia realizując podstawę programową kształcenia specjalnego. Mogą stosować niestandardowe metody i narzędzia, aby pobudzić kreatywność i myślenie uczniów.*

uczestnik projektu

Sala Doświadczania Świata pozwoliła na wprowadzenie nowej formy terapii uczniów z różnymi niepełnościami i deficytami, m.in. z upośledzeniem umysłowym, mózgowym porażeniem dziecięcym, autyzmem, zespołem Downa, zaburzeniami mowy na tle nerwicowym. U uczniów, którzy brali udział w terapii w tej sali, nauczyciele zaobserwowali zmniejszenie poziomu agresji oraz nadpobudliwości psychoruchowej.

— *Lubię zajęcia w sali doświadczania świata, bo jest tam kolorowo, gra muzyka i czuję się dobrze – opowiada Sławek, uczeń szkoły podstawowej*

Dzięki zajęciom dydaktyczno-wyrównawczym prawie wszyscy uczniowie z zaburzeniami rozwoju i specyficznymi trudnościami w uczeniu się nadrobili braki i zaległości z przedmiotów, z którymi mieli problemy. Zajęcia prowadzone były w małych grupach i nauczyciele mogli więcej czasu poświęcić każdemu dziecku. Większość uczniów stwierdziła także, że zajęcia pozwoliły im na rozwinięcie swoich zainteresowań.

— *Lubię układać puzzle logopedyczne – opowiada Natalia, uczennica szkoły podstawowej. – Mama mówi, że niewyraźnie mówię i dlatego, jak układam te puzzle, ćwiczę wymowę. To nie jest trudne. Pani mówi, że idzie mi coraz lepiej.*

Dzięki zajęciom z psychologiem i pedagogiem uczniowie nauczyli się jak radzić sobie z własnymi emocjami, zwłaszcza w trudnych sytuacjach.

— *Nasza szkoła jest specyficzna i nie należy oczekiwać od uczniów wygrywania ogólnopolskich olimpiad, co to, to nie... – mówi Jolanta Masiuda, nauczycielka języka polskiego w zespole szkół. – Projekt wpłynął na osłabienie dysfunkcji rozwojowych uczniów, stali się bardziej otwarci, pewni siebie i chętni do działania, a to z kolei wpłynęło na oceny, jakie otrzymywali z poszczególnych przedmiotów.*

Organizowano także zajęcia w terenie oraz wycieczki rowerowe do Parku Krajobrazowego Dolina Baryczy, które były wielką atrakcją, a oprócz tego poprawiły kondycję fizyczną uczniów.

— *Najbardziej lubię wycieczki rowerowe – mówi Kamila, uczennica gimnazjum zespołu szkół. – Rozglądam się, w przerwie na odpoczynek słucham pani, która ciekawie opowiada o roślinach i zwierzętach.*

— *Projekt pomógł również nam, nauczycielom – dodaje Marika Lokś, nauczycielka języka niemieckiego w zespole szkół. – Zajęcia były prowadzone na podstawie autorskich scenariuszy przygotowanych przez specjalistów – oligofrenopedagogów, logopedów, psychologów. Mam wieloletnią praktykę, jednak chętnie korzystam z wypracowanych scenariuszy, które inspirują mnie, jak ciekawie poprowadzić typową lekcję języka niemieckiego.*

uczestnik projektu

— Bardzo się cieszę, że córka mogła wziąć udział w tym projekcie – mówi mama Klaudii ze szkoły podstawowej. – To było dla mnie bardzo ważne nie tylko ze względów finansowych, bo zajęcia były nieodpłatne, ale również z uwagi na to, że były w szkole, w środowisku znanym córce. Dzieci po zajęciach miały zapewniony transport do domu, co było bardzo potrzebne, bo mieszkamy na wsi. Klaudia przez prawie 1,5 roku chodziła na zajęcia logopedyczne i dydaktyczno-wyrównawcze z matematyki. Zajęcia z przyrody m.in. wycieczki rowerowe, były dla niej ogromnym przeżyciem. Widzę postępy w jej rozwoju.

— W tym projekcie wszystko poszło zgodnie z moimi oczekiwaniami – mówi Anna Jasinowska-Czarny, koordynatorka projektu i właścicielka firmy UNIKA. – Osoby, które kierują projektami wiedzą o czym mówię – taki projekt to wisienka na torcie (śmiech). Wyróżnienie przez Marszałka Województwa Dolnośląskiego tylko utwierdziło mnie w przekonaniu, że projekt był dobrze przygotowany i zrealizowany. Jego efekty widać do dziś – uczniowie korzystają z pomocy dydaktycznych, wyposażenia Sali Doświadczenia Świata, jeżdżą na wycieczki rowerowe, a nauczyciele sięgają po wypracowane scenariusze zajęć. Lepsze wyniki w nauce, spokój i wyciszenie ucznia, doświadczenie nauczycieli w prowadzeniu niestereotypowych zajęć – to rezultaty, które przez kolejne lata będą osiągnane w szkole dzięki projektowi.

uczestnicy projektu

uczestnicy projektu

Magdalena Brodala

Informacje o projekcie

Edukacja szansą na lepsze jutro

Projekt wyróżniony w konkursie w Priorytecie IX Edukacja

Beneficjent: UNIKA Doradztwo Unijne i Public Relations Anna Jasinowska-Czarny w partnerstwie z Powiatem Trzebnickim

Okres realizacji: 1.08.2012-31.01.2014

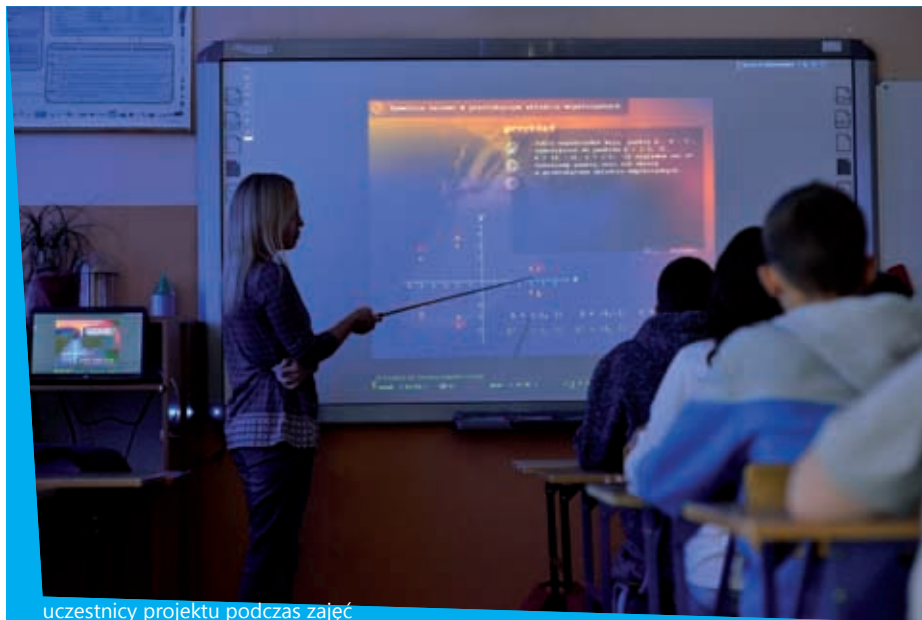
Anna Jasinowska-Czarny

MAGIA NAUKI

Wyrównanie szans edukacyjnych uczniów, podniesienie jakości kształcenia i wzbogacenie oferty szkolnej ukierunkowanej na rozwój kompetencji kluczowych było głównym założeniem projektu „Magia Nauki”, który zrealizowała Gmina Pielgrzymka w trzech placówkach w roku szkolnym 2012/2013.

– *W proces tworzenia projektu zaangażowaliśmy uczniów Szkoły Podstawowej w Nowej Wsi Grodzkiej, Szkoły Podstawowej im. Jana Pawła II w Pielgrzymce oraz Gimnazjum w Pielgrzymce.* – wyjaśnia Marzena Szkutnik, kierownik projektu. – *Przeprowadziliśmy ankiety, w których uczniowie określali swoje potrzeby.*

Po analizie wyników przeprowadzonych badań zorganizowano bezpłatne zajęcia wyrównawcze i dodatkowe z przedmiotów matematyczno-przyrodniczych oraz języka polskiego i ICT w oparciu o kompetencje kluczowe. Co ważne – wszystkim dojeżdżającym dzieciom zapewniono dodatkowy transport – ponad 100 km dziennie przez siedem miejscowości na terenie Gminy. Zaproponowane zajęcia umożliwiły rozwinięcie zainteresowań uczniów zdolnych, dostosowywały się elastycznie do ich oczekiwań i pasji czy też indywidualnych potrzeb w nauce i rozwoju. Młodzież korzystała z wiedzy nowoczesnie przekazywanej i wspartej najnowszymi materiałami dydaktycznymi w bardzo szerokim zakresie. Pozwoliło to osiągnąć standard, który na co dzień jest dostępny dla uczniów z dużych aglomeracji miejskich.

uczestnicy projektu podczas zajęć

uczestnicy projektu

W sumie zajęcia prowadzone były aż dla 57 grup uczniów, łącznie dla 241 osób. Zorganizowano 3700 godzin zajęć wyrównawczych i dodatkowych z wykorzystaniem innowacyjnych i aktywizujących metod nauczania w oparciu o nowoczesną bazę dydaktyczną.

— *Dzieci chętnie uczestniczyły w zajęciach, podczas których prowadzone były doświadczenia i eksperymenty* – opowiada Marzena Szkutnik.

Ciekawym i lubianym przez uczniów sposobem na przekazanie wiedzy były także wycieczki i zajęcia pozaszkolne w Explora Parku w Wałbrzychu oraz Salamandrze w Myśliborzu.

Dzięki środkom unijnym szkoły zostały wyposażone m.in. w największe w powiecie złotoryjskim tablice interaktywne i nowoczesną bazę dydaktyczną – mikroskopy, modele budowy atomu, zestawy do badania gleby, model układu słonecznego, model krążenia wody w przyrodzie, programy multimedialne oraz mapy i książki. Zakupione pomoce będą służyły dzieciom i nauczycielom również w kolejnych latach.

Młodzież rozwinęła swoje umiejętności, ale także rozpoznała własne zdolności i zainteresowania. Aż u 192 uczniów – uczestników projektu zaobserwowano postęp w nauce. W rezultacie młodzi ludzie stali się bardziej pewni siebie, co pomogło im w podejmowaniu decyzji dotyczących wyboru następnej szkoły i wyrównało ich szanse edukacyjne w stosunku do rówieśników z większych miast.

36 pedagogów zostało przeszkolonych w zakresie wykorzystania aktywizujących metod nauczania i rozwijania umiejętności kluczowych. Podniesiona została jakość wsparcia i pomocy psychologiczno-pedagogicznej w motywowaniu do nauki i sposobu efektywnego uczenia.

— *To był pierwszy tak duży projekt realizowany przez Gminę Pielgrzymka – mówi Marzena Szkutnik. – Mamy nadzieję, że zdobyte doświadczenie będziemy mogli wykorzystać podczas tworzenia kolejnych, wartościowych projektów.*

— *Kontynuujemy wypracowane w „Magii Nauki” metody pracy i widzimy ich efekty – wysokie wyniki na sprawdzianie w szkołach podstawowych i na egzaminie gimnazjalnym – podkreśla z dumą Laura Ogonowska, dyrektorka Gimnazjum i specjalistka ds. wdrażana projektu. – Kolejny rok przyjmowani są uczniowie spoza obwodu szkół.*

uczestnicy projektu

Laura Ogonowska i Marzena Szkutnik

Informacje o projekcie

Magia nauki

Projekt wyróżniony w konkursie w
Priorytecie IX Edukacja

Beneficjent: Gmina Pielgrzymka

Okres realizacji: 1.02.2012-30.07.2013

WYKORZYSTAJ SWÓJ TALENT

UPOWSZECHNIANIE EDUKACJI ARTYSTYCZNEJ NA TERENIE GMINY POLKOWICE

Rozwój oświaty i kultury to jeden z priorytetów gminy Polkowice. Możliwość przygotowania atrakcyjnej i wykraczającej poza standardowy program nauczania oferty edukacyjno-artystycznej w oparciu o środki unijne, to szansa, której nie można było zaprzepaścić. Zwłaszcza, że wiele z zaproponowanych działań było dostępnych na co dzień jedynie w dużych miastach.

Projekt miał za zadanie pobudzenie środowisk lokalnych i zwiększenie ich zaangażowania na rzecz edukacji artystycznej najmłodszych oraz wyrównanie szans w dostępie do kształcenia. Ponadto, przedsięwzięcie miało uświadomić rodzicom, jak mogą wspierać rozwój talentów swoich dzieci.

Projekt został skierowany do 131 uzdolnionych artystycznie polkowiczank ze szkół podstawowych, gimnazjalnych oraz ponadgimnazjalnych. Udział w przedsięwzięciu zapewniono także członkom chóru działającego przy Gimnazjum nr 1 w Polkowicach.

W ciągu trzech miesięcy przeprowadzono cykl warsztatów artystycznych. Przygotowali je artyści-plastycy, muzycy oraz pisarka-dziennikarka. Autorskie programy zostały opracowane tak, aby nie ograniczać zainteresowań osób, które zdecydowały się przystąpić do projektu. Poza tym starano się zapewnić im dostęp do wiedzy, warsztatu, technik i narzędzi, z którymi nie miały wcześniej do czynienia. O zaplecze lokalowe zadbały szkoły, a część zajęć plastycznych odbywała się w pracowni ceramicznej.

— *Młodzież poznawała nowe techniki malarskie oraz doskonaliła te, które znała wcześniej.* – wspomina Krystyna Bajon, prowadząca zajęcia plastyczne. – *Co ciekawe, różnica wieku osób biorących udział w warsztatach, była wręcz zaletą. Maluchy chętnie uczyły się od starszych kolegów i koleżanek, a ci starsi nie pozostawali dłużni i równie chętnie spoglądali na pełne wyobraźni i niezwykle barwne prace najmłodszych uczestników projektu.*

— *Nauczyłam się nowych technik, w tym malowania na jedwabiu oraz pastelą suchą. Marzę, aby w przyszłości studiować na Akademii Sztuk Pięknych* – opowiada Michalina Chwastyk, uczestniczka zajęć.

Grupa literacka pracowała pod okiem pisarki i dziennikarki. Publiczna prezentacja utworu jako „konfrontacja” nadawcy i odbiorcy, ćwiczenia praktyczne, dotyczące podstawowych form dziennikarskich (reportaż, wywiad, publicystyka, komentarz, felieton) – to tylko część zagadnień poruszanych na warsztatach literackich.

— *Zajęcia bardzo mi pomogły. Mam za sobą próby felietonowe, intensywnie pracowałam nad warsztatem dziennikarskim. Mam nadzieję, że zdobyte umiejętności pomogą mi w przyszłości znaleźć interesujące zajęcie* – snuje plany Dawid Bulak, uczestnik warsztatów literackich.

Na zajęciach muzycznych, pod okiem profesjonalistów, młodzież przygotowała repertuar na koncert finałowy. Dodatkowo kształciła głos i słuch, rozwijała wrażliwość intonacyjno-emisyjną, wyrabiała umiejętność artystycznego wykonywania utworów oraz nadawania im indywidualnego wyrazu interpretacyjnego. Zorganizowano także wycieczki edukacyjne m.in. na Uniwersytet Wrocławski, Akademię Muzyczną im. Karola Lipińskiego oraz do Muzeum Narodowego we Wrocławiu, gdzie młodzi polkowiczanie wzięli udział w zajęciach i warsztatach. Każdy uczestnik otrzymał Indywidualne Rekomendacje Rozwoju Artystycznego, które zawierały ocenę poziomu zdolności artystycznych i wskazówki dotyczące dalszej ścieżki rozwoju.

Zwieńczeniem była uroczysta Gala Finałowa i koncert, który poprowadzili uczestnicy grupy literackiej. Swoje programy artystyczne zaprezentowały osoby biorące udział w warsztatach chóralnych, solistycznych oraz instrumentalnych, a na towarzyszącej wydarzeniu wystawie podziwiano prace plastyczne.

Młodzi ludzie, którzy uczestniczyli w projekcie, wielokrotnie podkreślali, jak ważne z punktu widzenia ich rozwoju okazały się zajęcia warsztatowe. Utworzone grupy artystyczne dały im możliwość sprawdzenia własnych umiejętności

uczestnicy projektu

na różnych płaszczyznach i wybrania dla siebie optymalnej ścieżki rozwoju. Dzięki temu nabrali pewności siebie, dostrzegli nowe perspektywy rozwoju i ukierunkowali swoje zainteresowania.

Działania zainicjowane w projekcie kontynuuje Polkowickie Towarzystwo Kulturalno-Edukacyjne „Ikar”.

— *Nie mam wątpliwości, że realizacja projektów w ramach tzw. „małych grantów” to ogromna satysfakcja i czysta przyjemność – podsumowuje Paweł Rudkowski, koordynator projektu. – Uśmiechnięte dzieci, które spełniają swoje marzenia oraz łzy radości i wzruszenia na twarzach rodziców to największa nagroda. Bezinteresowne i szczere zaangażowanie społeczników, pedagogów i mieszkańców to znakomity dowód, że wspólne działania mogą przynieść wiele dobrego.*

uczestnicy projektu

Paweł Rudkowski - koordynator projektu

Informacje o projekcie

Wykorzystaj swój talent.
Upowszechnianie edukacji artystycznej
na terenie gminy Polkowice

Projekt wyróżniony w konkursie
w Priorytecie IX Edukacja

Beneficjent: Gmina Polkowice

Okres realizacji:
1.09.2009-30.04.2010

„Uczymy się dbać o siebie i nieść pomoc innym” – z pomysłem napisania tego projektu wyszli sami mieszkańcy wsi Czaple. Chcieli nauczyć się, jak pomóc innym, a w szczególności dzieciom, gdy zdarzy się nieszczęśliwy wypadek. Wiedza dotycząca pierwszej pomocy przedmedycznej była szczególnie przydatna dla strażaków z lokalnej jednostki Ochotniczej Straży Pożarnej.

Celem przedsięwzięcia był również rozwój edukacji oraz wzrost aktywności mieszkańców Sołectwa Czaple i Gminy Pielgrzymka dzięki upowszechnianiu zdrowego trybu życia. Mieszkańcom brakowało zajęć sportowo-edukacyjnych, nie mieli propozycji, jak aktywnie spędzać czas, a zasiedzenie w domu często było spowodowane niskim statusem społecznym i barierami finansowym.

**UCZYMY SIĘ
DBAĆ O SIEBIE
I NIEŚĆ POMOC INNYM**

„Edukacja dla bezpieczeństwa” była priorytetowym zadaniem. Przeprowadzono ponad 40 godzin szkolenia dla dorosłych mieszkańców wsi. Korzystano na nich z zakupionych dwóch fantomów – dorosłego i dziecka, tablic edukacyjnych oraz apteczek.

— *Dowiedziałam się, jak postępować w przypadku zagrożenia życia człowieka – opowiada Krzysztofa Burdelak, jedna z uczestniczek. – W sytuacjach kiedy najczęściej opanowuje nas strach, najważniejsza dla mnie była nauka resuscytacji krążeniowo-oddechowej. Teraz wiem, że wczesne udzielenie pomocy to często jedyna szansa na uratowanie życia poszkodowanego. Oczywiście potrzebna jest do tego chęć i znajomość kilku reguł postępowania, o których była mowa na szkoleniu. Najczęstszy błąd, jaki popełniają świadkowie wypadku, to zaniechanie pomocy, często ze strachu, że mogliby zaszkodzić.*

uczestnicy projektu

uczestnicy projektu

GOSPODARZE

Kolejnym zadaniem były treningi piłki nożnej dla dorosłych i dzieci „Edukacja dla sportu”. Obie grupy liczyły po 15 osób.

— *Treningi to była wspaniała przygoda i okazja do pozytywnego spędzania wolnego czasu. Wykwalifikowany trener uczył nas reguł i taktyki – wspomina Michał Dybał, kolejny uczestnik. – Ćwiczenia siłowe i sprawnościowe wpłynęły na kondycję i poprawiły wszystkie zdolności motoryczne.*

Ostatnim zadaniem było „Podsumowanie projektu” połączone z turniejem piłkarskim o puchar Sołtysa Wsi i promujące zdrowy styl życia

— Zorganizowaliśmy pokaz pierwszej pomocy, a całość połączyliśmy z imprezą integracyjną przy zdrowym i dietetycznym poczęstunku – podsumowuje Ewelina Szkutnik ze Stowarzyszenia Czaple, również uczestniczka projektu. – Zależało nam, aby pokazać jak ważne jest uprawianie sportu i zaszczepienie nawyku zdrowego stylu życia. Była to wspaniała okazja do wymiany umiejętności i doświadczeń. Oby więcej takich działań.

— Nie tylko poprawiła się wiedza na temat udzielania pierwszej pomocy, ale wzrosło również zainteresowanie sportem wśród mieszkańców wsi, zwłaszcza wśród tych najmłodszych. Mimo zakończenia projektu wciąż przychodzą na boisko sportowe, aby wspólnie trenować – dodaje Tomasz Nowalski, uczestnik projektu i jednocześnie prezes Stowarzyszenia.

uczestnicy projektu

Joanna Szukowska, koordynator projektu

Informacje o projekcie

Uczymy się dbać o siebie i nieść pomoc innym

Projekt wyróżniony w konkursie w Priorytecie IX Edukacja

Beneficjent: Stowarzyszenie Czaple - wieś z przyszłością

Okres realizacji: 1.02.2013-31.08.2013

WYCHOWYWAĆ? ALE JAK? AKADEMIA MĄDREGO WYCHOWANIA W GMINIE WIEJSKIEJ LUBIN

Jak mądrze wychowywać dzieci? Jak radzić sobie z problemami wychowawczymi w domu i w przedszkolu? Jakich błędów nie popełniać? Jak kochać i karać jednocześnie? Odpowiedzi na te pytania można było znaleźć, biorąc udział w projekcie „Akademia Mądrzego Wychowania” w Gminie Wiejskiej Lubin.

Zadaniem projektu było zdiagnozowanie przyczyn problemów wychowawczych i dostarczenie rodzicom i nauczycielom konkretnych metod na ich rozwiązanie. Problemy były różne – od małych, takich jak niewykonywanie poleceń, nieprzestrzeganie reguł, brak samodzielności po te duże – napady złości czy bicie innych dzieci.

Wspólny trening kompetencji wychowawczych dla rodziców i nauczycieli umożliwił przepływ informacji, wymianę doświadczeń i poprawił współpracę między nimi. Rodzice w trakcie przerw nawiązywali kontakt z nauczycielami, wymieniali się informacjami na temat zachowania dzieci i ustalali plan wspólnej pracy. W grupie rodziców połowę z uczestników stanowili ojcowie, ponieważ jednym z założeń projektu było zwiększenie ich zaangażowania w proces wychowania dzieci.

— *Nie przekazywaliśmy uniwersalnych recept wychowawczych, bo tak naprawdę nie ma takich – wyjaśnia Barbara Jaśkiewicz, psycholog i autorka projektu. – Każdy rodzic sam decyduje, jakie wartości, umiejętności i sposoby zachowania chce kształtować u swojego dziecka. Istnieją jednak pewne mechanizmy psychologiczne, jak również sprawdzone przez tysiące rodziców metody postępowania w sytuacjach problemowych.*

uczestniczka projektu

Trening miał charakter innowacyjny, ponieważ opierał się na nieznanym w Polsce, a opracowanym przez australijskich dziecięcych psychologów klinicznych programie, który powstał w ciągu dwunastu lat intensywnych badań i współpracy z rodzicami oraz ich dziećmi. Jego efektywność została naukowo potwierdzona w wielu badaniach.

— *Zadania domowe polegały na zastosowaniu poznanych metod wychowawczych w praktyce: przez rodziców – w domu, a nauczycieli – w przedszkolu. Była to np. karta punktowa, małe niespodzianki czy „karny” język – tłumaczy Barbara Jaśkiewicz.*

Psycholog – trener obserwował dzieci sprawiające trudności wychowawcze. Po raz pierwszy ktoś z boku mógł dokonać obiektywnej diagnozy i wesprzeć nauczycieli w rozwiązaniu problemów, z którymi na co dzień się borykają.

— *Jedna z nauczycielek spojrzała na problem agresji pewnego chłopca z zupełnie innej strony. Dzięki obserwacjom i obiektywnej informacji zwrotnej psychologa zauważyła, że dziecko jest nie tylko sprawcą przemocy, ale też jej ofiarą – podaje przykład Barbara Jaśkiewicz. – Zobaczyła, że inni chłopcy dokuczają mu, wykluczają z zabawy i zajęć, a on w odpowiedzi stosuje wobec nich przemoc fizyczną. Rodzice byli zdziwieni taką diagnozą, a istniejący w placówce problem wychowawczy okazał się bardziej złożony niż przypuszczali.*

Na zakończenie opiekunowie uczestniczyli we wspólnych warsztatach, aby chociaż część problemów omówionych w trakcie realizacji projektu opisać i stworzyć poradnik wychowawczy dla innych. Poradnik jest dostępny na stronie www.psycholog.polkowice.pl (zakładka projekty EFS).

Miesiąc po zakończeniu projektu, rodzice i nauczyciele opisali zmiany, które u nich zaszły. Uświadomili sobie, że stosowanie pozytywnych metod wychowawczych to o wiele skuteczniejszy klucz do rozwiązania różnych problemów od dyscyplinowania systemem zakazów, krytyki i kar. Zbudowanie pozytywnej relacji z dzieckiem i poświęcony mu czas to kapitał na przyszłość w obopólnych relacjach, a nie tylko doraźne rozwiązanie problemu.

Mama: *Dzieciom trzeba mówić, w czym są dobre, co w nich kochamy. Dowiedziałam się, że często nieświadomie nagradzam niepożądane zachowania i tym samym je utrwalam. Wprowadziłam jasne reguły, dzięki którym udało mi się wyeliminować złe nawyki dzieci. Mój syn już nie ucieka na spacerze, bo wie, dlaczego się o niego boję, a za nieprzestrzeżenie reguł będzie szedł „za rękę”.*

Mama: *Już wiem, jak ważna jest natychmiastowa reakcja na każde niepożądane zachowanie dziecka (...) oraz ile czasu poświęcamy naszym pociechom. Zdarza się, że nie zauważamy ich postępów. Zamiast wspierać i wzmacniać (...) często je krytykujemy, zapominamy o pochwałach i nagrodach. Nierzadko mamy wobec nich wymagania, którym nie są w stanie sprostać albo jest ich zbyt dużo. Po treningu częściej chwalię i nagradzam moje dziecko.*

Bardzo ważną okazała się też konsekwencja w postępowaniu. Określenie i egzekwowanie ustalonych reguł staje się nawykiem, a dyscyplinowanie dziecka poprzez konsekwentne postępowanie przyczynia się do budowania pozytywnej relacji z nim.

Nauczycielka: Zwrócenie uwagi na pozytywną stronę dziecka i częste chwalenie pozwala, przy konsekwentnym postępowaniu, zdziałać cuda. Na naszych oczach rozbrykany, piszczący i rzucający się na podłogę łobuziak, staje się spokojniejszy, wykonuje nasze polecenia i stara się jak najlepiej współpracować w grupie.

Mama: Dzieci bardzo szybko zauważyły zmiany w moim zachowaniu. Nie irytowały ich nowe zasady, ale moja konsekwencja w przypadku realizacji. Szybko jednak zrozumiały, że nie odpuszczę i poddały się. W naszej rodzinie obie strony skorzystały – dzieci realizują zasady i mamy więcej czasu na wspólną zabawę. TO DZIAŁA!

Uczestnicy projektu bardzo wysoko ocenili przydatność i skuteczność zaproponowanych metod wychowawczych, takich jak np. karta punktowa, czy metoda spokojnego krzesła.

Nauczycielka i mama 6-latki: Karta punktowa zmotywowała dzieci do współpracy, maluchy nie przeszkadzają podczas zajęć, dbają o zabawki i książki, sprzątają sale itp. Ustaliliśmy jasne zasady w naszej grupie, a podczas tworzenia karty dzieci same wybierały nagrody za zebrane punkty. Kartę wykorzystałam także w domu, dzięki temu córka chętniej sprząta zabawki w swoim pokoju i sama chodzi spać.

Mama: Rozmowa z trenerką uświadomiła mi źródło problemu i zmotywowała do walki, bo już naprawdę nie miałam siły. Zastosowane metody, konsekwencja w postępowaniu oraz mój spokój i cierpliwość pozwoliły na wyeliminowanie conocnych krzyków dziecka, szarpania się i wołania mamy. „Walka” trwała około trzech miesięcy, ale udało się!

W odpowiedzi na pytanie: Wychowywać? Ale jak? Uczestnicy projektu podkreślali: kochać, słuchać, chwalić i nagradzać, być mądrym przyjacielem własnego dziecka!

Projekt zrealizowano z inicjatywy Gminy Wiejskiej Lubin i nauczycieli pracujących w przedszkolach na jej terenie. „Akademia Mądrego Wychowania” była również prowadzona w gminach: Chocianów, Przemków i Polkowice.

Barbara Jaśkiewicz

Informacje o projekcie

Akademia Mądrego Wychowania
w Gminie Wiejskiej Lubin

Projekt wyróżniony w konkursie
w Priorytecie IX Edukacja

Beneficjent: Competence-Training
& Coaching Institute Barbara
Jaśkiewicz

Okres realizacji: 1.02.2013-30.06.2013

SPIS TREŚCI

WSTĘP MARSZAŁKA WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO	3
NIEZWYKŁA SZANSA DLA ZWYKŁYCH LUDZI, CZYLI JAK WYKORZYSTALIŚMY PONAD 2 MLD ZŁ?	4
KOBIETA + BIZNES = SUKCES	7
KONKURENCYJNI, NOWOCZEŚNI, SKUTECZNI	10
TRENER AKTYWNOŚCI	14
OD BIERNOŚCI DO AKTYWNOŚCI	17
WIELKA NAUKA – KOLEJNY ETAP PROCESU TRANSFERU TECHNOLOGII	20
DOLNOŚLĄSKA PRZEDSIĘBIORCZOŚĆ AKADEMICKA	23
AKADEMIA SUPER NIANI	25
EDUKACJA – INNOWACJA	27
NOWE PRZEDSZKOLE W GMINIE UDANIN	30
EDUKACJA SZANSĄ NA LEPSZE JUTRO	33
MAGIA NAUKI	36
WYKORZYSTAJ SWÓJ TALENT	39
UCZYMY SIĘ DBAĆ O SIEBIE I NIEŚĆ POMOC INNYM	42
AKADEMIA MĄDREGO WYCHOWANIA W GMINIE WIEJSKIEJ LUBIN	45

Publikacja bezpłatna, współfinansowana ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

**DOLNY
ŚLĄSK**

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

